

ΕΤΟΣ 68ον

22 Μαρτίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 12 (3486)

Η ΧΑΡΜΟΛΥΠΗ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ἐάν ἐρωτήσουμε τόν κόσμο μας, ἀλλά καί τόν ἑαυτό μας, πῶς ἐννοοῦμε τή σχέση μέ τόν Χριστό, θά διαπιστώσουμε ὅτι τήν περιορίζουμε στό ἐπίπεδο τοῦ «δοῦναι καί λαβεῖν». Πιστεύουμε σέ ἕναν Θεό γιά νά μᾶς δίνει αὐτός καί νά λαμβάνουμε ἐμεῖς. Κι ἔτσι θεωροῦμε ὅτι ὁ Σταυρός ἦταν ὁ δρόμος τοῦ Θεοῦ. Δέν εἶναι ὁ δικός μας. Ἔχουμε τήν ἰδέα ὅτι ἡ πίστη φορτώνει τίς εὐθύνες καί γιά τόν κόσμο αὐτό καί γιά τήν αἰωνιότητα στόν ἐσταυρωμένο Θεό. Ἐμεῖς δέν ἔχουμε νά κάνουμε τίποτε ἄλλο, παρά νά πιστεύουμε σ' αὐτόν. Νά περιμένουμε νά προνοεῖ γιά μᾶς. Νά μᾶς ἐξασφαλίζει καί τά ἀγαθά τῆς αὐτάρκειας καί τήν ἄφεση γιά τίς ἁμαρτίες μας καί τήν αἰωνιότητα. Ὅμως ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου μᾶς δείχνει τίς ἀληθινές διαστάσεις τόσο τῆς σχέσης μας μέ τόν Χριστό, ὅσο καί τοῦ τί εἶμαστε ἐμεῖς στήν Ἐκκλησία. Γιά νά σχετιστώ μέ τόν Χριστό, δέν ἀρκεῖ ἐκεῖνος νά θέλει νά ἔχει σχέση μαζί μου. Χρειάζεται νά τόν ἀναζητῶ καί ἐγώ. Καί ἡ σχέση εἶναι προσωπική καί ἐλεύθερη μέ τόν καθέναν μας!

Νά ποῦμε «Ναί»

«Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν» (Μάρκ. 8,34). Λόγος χαρᾶς, ἀλλά καί λόγος λύπης. Ποῦ ἀνήκω; Θέλω νά ἀνήκω στόν Χριστό; Ἐάν νάι, πῶς τό δείχνω στή ζωή μου; Ἐάν ὄχι, ὁ σταυρός παραμένει ἐντός τοῦ ναοῦ, ἀλλά ὄχι ἐντός τῆς ψυχῆς μου. Τόν βλέπω, τόν προσκυνῶ, τόν τιμῶ, ἀλλά δέν μέ μεταμορφώνει. Καί ἴσως εἶναι τό δυσκολότερο βῆμα αὐτό. Νά μήν μπορῶ νά μεταμορφωθῶ ἐν ἀγάπῃ, νά μήν μπορῶ νά ἀκολουθήσω Αὐτόν πού μέ καλεῖ ἀπό τόν Γολγοθά Του. Ἀλλά δέν περιορίζεται ἐκεῖ ἡ λύπη. Ἀκόμη κι ἂν λέω τό «ναί», δέν εἶμαι πάντοτε ἑτοιμος νά ἀκολουθήσω τά ἐπόμενα βήματα πού ὁ Χριστός μου ζητᾶ.

Ἡ ἀπάρνηση τοῦ ἑαυτοῦ

«Ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν». Δεύτερος λόγος χαρᾶς καί λύπης. Τό νά

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. η΄ 34-38, θ΄ 1)

Τό μήνυμα τοῦ σταυροῦ

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. Ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Ὅς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με, καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῶ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

ἀπαρνηθεῖς τὸν ἑαυτό σου σημαίνει νὰ μὴ βάζεις τὸ «ἐγώ» σου στὴ θέση τοῦ κέντρου ὅλου τοῦ κόσμου, ἀλλὰ νὰ βάζεις τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸν δρόμο τῆς ἀγάπης, τῆς παραίτησης ἀπὸ τὰ δικαιώματα χάριν τῶν ἄλλων, τὸν δρόμο τῆς ἄσκησης, τῆς ἀρετῆς, τῆς προσφορᾶς, ὥστε τόσο σέ συλλογικό-κοινωνικό ἐπίπεδο, ὅσο καὶ στὴ σχέση σου μὲ τὸν Θεό, νὰ μπορείς νὰ λές «δὲν ζῶ πιά ἐγώ, ζεῖ στὴν ὑπαρξή μου ὁ Χριστός» (Γαλ. 2,20). Ἡ σχέση μὲ τὸν Χριστό πού ὀδηγεῖ στὴν ἀπάρνηση τοῦ ἑαυτοῦ μας μᾶς δίνει τὴ χαρὰ τῆς παρουσίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἀθλεῖται κατὰ Θεόν, ἀγωνίζεται νὰ ἀποκρούει τοὺς λογισμοὺς του, νὰ ἐκριζώνει τὰ πάθη του, νὰ μὴν ἀφήνει τὸ «σαρκικό φρόνημα» νὰ τὸν κυριεύει, βιώνει τὴ χαρὰ καὶ τὴν εὐλογία νὰ κάνει πράξη τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὑπακούει σ' αὐτόν. Σῶζεται καί, ταυτόχρονα, σώζει.

Ὅμως ἓνας τέτοιος δρόμος κρύβει λύπη. Ζοῦμε σέ ἓναν κόσμο πού τείνει νὰ θανατώνει καθημερινά τὸν Θεό. Εἴτε μετατρέποντάς τον σέ θρησκεία, δηλαδή σέ ἀπλή παράδοση, σέ ἔθιμα, σὴν νοοτροπία τοῦ «γιά τὸ καλὸ τοῦ χρόνου», εἴτε βλέποντάς τον ὡς μιά ἀνώτερη δύναμη, πού μᾶς δίνει ὅ,τι ζητοῦμε, γιατί μπορεῖ νὰ τὸ κάνει, ἢ μᾶς περιμένει στὴν ἄλλη ζωὴ γιὰ νὰ μᾶς ὑποδεχθεῖ μαγικά, ἐφόσον δὲν κάναμε τίποτε κακό, δὲν πειράξαμε κανέναν. Εἴτε θεωρώντας τὴ σχέση μας μαζί του ὡς κατὰλοιπο μῆς παιδικῆς ἀθωότητος, πού μᾶς ἐπιστρέφει συναισθηματικὰ στὸ παρελθόν μας, ἴσως καὶ μᾶς συγκινεῖ, ἀλλὰ δὲν ἀλλάζει τὴν ὑπαρξὴ καὶ τὸν τρόπο ζωῆς μας. Θέλει, λοιπόν, ἀγώνα καὶ τὴν τήρηση τοῦ τρίτου λόγου.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: «Εάν κανεῖς θέλη νά μέ ἀκολουθήσῃ, ἄς ἀπαρνηθῇ τόν ἑαυτόν του καί ἄς σηκώσῃ τόν σταυρόν του καί ἄς μέ ἀκολουθήσῃ. Διότι ὅποιος θέλει νά σώσῃ τήν ζωήν του, αὐτός δά τήν χάσῃ, ἐκεῖνος δέ πού δά χάσῃ τήν ζωήν του ἐξ αἰτίας ἐμοῦ καί τοῦ εὐαγγελίου, αὐτός δά τήν σώσῃ. Διότι τί δά ὠφελήσῃ τόν ἄνθρωπον νά κερδίσῃ τόν κόσμον ὅλον καί νά ζημιωθῇ τήν ψυχήν του; Ἡ τί ἀντάλλαγμα εἶναι δυνατόν νά δώσῃ ὁ ἄνθρωπος διά τήν ψυχήν του; Διότι ὅποιος ἐντρέπεται δι' ἐμέ καί διά τούς λόγους μου εἰς τήν γενεάν αὐτήν τήν μοιχαλίδα καί ἁμαρτωλήν καί ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου δά αἰσθανθῇ ντροπή γι' αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ μέ ὅλην τήν δόξαν τοῦ Πατέρα του μαζί μέ τούς ἁγίους ἀγγέλους». Καί τούς ἔλεγε, «Ἀλήθεια σᾶς λέγω, ὅτι ὑπάρχουν μερκοί ἀπό αὐτούς, πού στέκονται ἐδῶ, οἱ ὅποιοι δέν δά γευθοῦν θάνατον, ἕως ὅτου ἴδοῦν τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ νά ἔρχεται μέ δύναμιν».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιθιζάτου, Γερ. Κοσιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Ἡ Ζωή εἶναι σταυρός

«Ἀράτω τόν σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκολουθεῖτω μοι». Ὑπάρχει χαρά ὅτι δέν εἴμαστε μόνοι στό νά σηκώνουμε τόν σταυρό μας καί νά ἀκολουθοῦμε τόν Χριστό στόν Γολγοθά. Εἶναι ἡ χαρά ὅτι δέν εἶναι ὁ Σταυρός τό τέρμα, ἀλλά τό πέρασμα ἀπό τόν θάνατο στή ζωή. Καί θάνατος δέν εἶναι μόνο τό μαρτύριο ἢ τό βιολογικό τέλος, ὅπως πολλοί νομίζουν. Θάνατος, ὅσο κι ἂν αὐτό φέρνει λύπη, εἶναι ἡ νέκρωση τῶν παθῶν, εἶναι ἐκεῖνα τά μικρότερα ἢ μεγαλύτερα «Ἔοχι», τά ὅποια καλούμαστε νά ἀντιτάξουμε στίς ἐπιθυμίες τῆς ἀπάτης. Σταυρός εἶναι τό νά μπορούμε νά συγχωροῦμε ὅλους αὐτούς πού δέν μᾶς καταλαβαίνουν, πού δέν εἶναι ὅπως ἐμεῖς θά θέλαμε, πού μᾶς κάνουν νά πονοῦμε, πού μᾶς περιφρονοῦν γιατί πιστεύουμε.

Χαρμολύπη φέρει ὁ Σταυρός στή ζωή μας. Ζοῦμε μέσα ἀπό τόν Σταυρό τήν ὁδό τῆς ἀνάστασης καί τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Κι ἐδῶ εἶναι ἡ εὐθύνη ὅλων μας, κλήρου καί λαοῦ! Νά δώσουμε αὐτή τή μαρτυρία μέ τήν πίστη, τά ἔργα, τή ζωή μας ἐντός τῆς Ἐκκλησίας. Γιά νά γίνει καί γιά μᾶς ὁ Σταυρός ἀπό πηγῆ πόνου, δοκιμασίας, θανάτου, «ζωή καί ἀνάστασις».

π. Θ. Μ.

Η ΖΥΜΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὅμιλιες σέ Εὐαγγελικές περικοπές καί ἑορτές
τοῦ Μητροπολίτου Φαναρίου κ. Ἀγαθαγγέλου.

22 Μαρτίου 2020: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ)

Βασιλείου ιερομάρτυρος πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν ἐκκλησίας († 362).

Καλλινίκης μάρτυρος († 252).

Ἦχος: βαρύς – Ἐσθινόν: Ζ΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. δ΄ 14 - ε΄ 6 – Εὐαγγέλιον: Μρ. η΄ 34-38, θ΄ 1.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 29 Μαρτίου, Δ΄ Νηστειῶν (Ἰωάννου τῆς Κλίμακος).

Ἀπόστολος: Ἐβρ. στ΄ 13-20 – Εὐαγγέλιον: Μρ. θ΄ 17-31.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Χρήστου Σπ. Βούλγαρη, Ὁμοτ. Καθηγ. Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

(Α΄ ἔκδοση, διαστάσεις 17X24 ἐκ., σελ. 864)

Ὁ Ὁμότιμος Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Χρήστος Βούλγαρης, μέ τῆ μακρά ἐπιστημονική ἐνασχόλησή του μέ τήν ἔρμηνεία τῆς Καινῆς Διαθήκης, ὑπομνηματίζει τό κατά Ματθαῖον Εὐαγγέλιον.

Στήν πολύπλοκη, πολυσχιδή καί κοπιώδη παρούσα ἐργασία ὁ συγγραφέας διαφωτίζει τίς πτυχές καί ἰδιομορφίες τοῦ ἱεροῦ κειμένου, προσεγγίζοντας τό Μυστήριον τῆς Θείας Οἰκονομίας καί γενικῶς τά γεγονότα τῆς ἐπίγειας ζωῆς καί τῆ διδασκαλία τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ διάρθρωση τοῦ ἔργου εἶναι ἡ ἐξῆς: Προηγεῖται ἐκτενῆς εἰσαγωγή στό κατά Ματθαῖον Εὐαγγέλιον καί ἔπεται τό κείμενο μέ τόν ἔρμηνευτικό ὑπομνηματισμό του ἀνά στίχο, σέ 66 κεφάλαια. Ὁλοκληρώνεται μέ πλούσια ἐπισημονική βιβλιογραφία.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr